

La conducta sexual dels joves catalans

per L. Garcia-Sevilla, C. Muntaner, V. Moreno i R. Trullàs

Aquest treball és el resultat de l'aplicació d'una metodologia concreta (explicada pels autors en la primera part de l'article) a un grup de nois i noies de la comarca del Vallès. El present treball fou exposat durant el curs 1983/83 a la Societat Catalana de sexologia.

L. Garcia-Sevilla (València, 1944) i C. Muntaner (Barcelona, 1957) són professors del Departament de Psicologia Mèdica de la Univ. de Barcelona, i V. Moreno (Valladolid, 1963) i el Psicòleg R. Trullàs (Terrasa, 1954) en són membres col·laboradors. La majoria ells ja han col·laborat altres vegades a (Ciència).

Massa sovint la física i altres ciències afins monopolitzen el concepte de *ciència* i els científics que s'hi dediquen semblen ésser els únics *científics*.

Igual passa amb la divulgació científica. La majoria de la gent mitjanament culta disposa d'un variat sistema explicatiu d'ordre físic, des de la partícula subatòmica fins a les galàxies, des del virus a les balenes en curs d'extinció. Per contra, els fets de la seva vida quotidiana, les relacions amb els altres, les coses que humanament més li importen, són mal observats i mal explicats. De fet la majoria de la gent mitjanament culta, entre els quals trobaríem els *científics*, especulen, "xafardegen", sobre la seva vida particular i les seves relacions íntimes, desant el mètode científic al calaix del laboratori.

Per això al costat de brillants explicacions de fenòmens físics trobem, en la mateixa persona, falses explicacions o simples justificacions de les lleis que conformen les relacions interpersonals, tot exclouent-ne la més elemental parsimònia teòrica o oblidant allò de "natura est simplex". I les relacions interpersonals es basen en uns quants mecanismes senzills.

La seqüència amorosa heterosexual en els joves catalans

Per estudiar els mecanismes elementals de relació entre persones, els psicòlegs socials experimentals varen cercar la situació més senzilla que pot considerar-se com a social dins la teoria de l'aprenentatge, i l'anomenaren Situació Social Mínima. En aquesta situació experimental s'han de menester dos subjectes. Cadascun dels dos subjectes, creient que és tot sol en l'experiment, és introduït en una cambra i té al davant 2 botons per pitjar i se li col·loquen uns elèctrodes al braç que poden transmetre corrents elèctrics (Figura 1). Tot seguit se li diu que l'objectiu de l'experiment és guanyar diners; que pot pitjar qualsevol botó per tal de guanyar els diners que s'aniran posant en un taulell que té al seu davant. Els subjectes han de pitjar el botó cada vegada que l'experimentador encén un llum. Així doncs, les respostes són simultànies per a tots dos. Ara bé, a cada assaig, cada subjecte rep més diners o un càstig (corrents) segons el botó que pitja l'altre subjecte, és a dir, cada subjecte administra els diners i els corrents elèctrics de l'altre.

Per exemple, si el subjecte 1 pitja el botó Ra el subjecte 2 rep diners independentment del botó que estigui pitjant el subjecte 2. D'altra banda, si el subjecte 1 pitja el botó Rb, el subjecte 2 rep un corrent. Les pitjades del subjecte 2 tenen idèntiques conseqüències sobre el subjecte 1. La qüestió fonamental era esbrinar si els subjectes aprenien a pitjar el botó que els donava diners.

En diem mínima, d'aquesta situació, perquè els implicats no esperen res de ningú, només poden fer dues coses i només en rebran o bé un estímul *apetitiu*, que agrada, o bé un

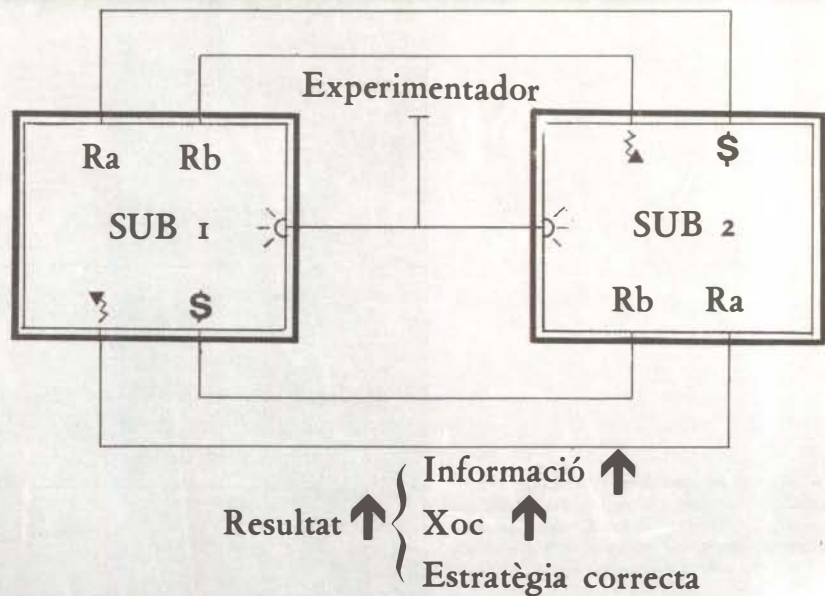
d'*aversiu*. I és una situació social perquè les accions d'un actuen sobre l'altre. Doncs bé, aquesta situació sempre acaba bé, és a dir, els subjectes troben la manera de guanyar diners i estalviar-se és a dir, els subjectes troben la manera de guanyar diners i estalviar-se corrents elèctrics. ¿Com?. D'una manera molt senzilla. Imagineu que la primera vegada tots dos pitgen el botó "a", l'administrador de diners, llavors tindran tendència a repetir la jugada. Si per contra, la primera vegada ambdós pitgen el botó "b", a la pròxima ocasió tots dos canviaran a l'altre botó. Si la primera vegada cadascun pitja un botó diferent, seguint els raonaments anteriors, ambdós acabaran obtenint un resultat favorable. Penseu-hi i ajudeu-vos amb la figura 2.

En la situació social mínima, a la llarga cada subjecte obté beneficis d'una conducta cooperativa, és a dir, ajudant l'altre. El fet cabdal no és tan sols la validesa ecològica de la situació social mínima, sinó més aviat el fet que, sota altres variables socials, proposa un model d'equilibri en les relacions interpersonals prou a l'abast dels subjectes.

Així doncs, no cal suposar un instint gregari ni fosques tendències socials per explicar que els humans s'enganyen els uns als altres. Ràpidament trobem el sistema per obtenir el màxim resultat d'una relació social. I tornant a la situació social mínima, a la parella que *no sap* que ho és; el resultat augmenta si: 1) Informem de la situació els interessats, si els expliquem que hi ha dues habitacions, un altre subjecte, etc. És l'equivalent a clarificar situacions, a fer comprendre que les accions d'un repercuten sobre un altre. 2) Augmentem la intensitat

			MOTIVACIÓ	
			HOMEOSTÀTICA	INCENTIVA
			inici per S intern no apresada clara periodicitat essencial fisiològicament no sempre desitjable fenomen de sacietat	inici per S extern gran paper de l'aprenentatge no bàsicament periòdica no essencial sempre desitjable
<p>Taula I. <i>Característiques de dos tipus de motivació: homeostàtica, autoregulada, com la fam, i incentiva, anomenada així perquè la seva satisfacció en comptes de calmar-la l'augmenta, com els diners. La motivació homeostàtica està regulada per una retroacció negativa, i la incentiva per una de positiva.</i></p>				
<p>Taula II. <i>Conductes heterosexuals inventariades en el present estudi.</i></p>			<p>Taula III. <i>Escalograma de conductes heterosexuals masculines. Els nombres indiquen el percentatge de presentació de cada conducta en particular per a la mostra de mascles.</i></p>	
CONDUCTES MESURADES			ESCALA GUTTMAN DE CONDUCTA HETEROSEXUAL MASCLES	ESCALA GUTTMAN DE CONDUCTA HETEROSEXUAL FEMELLES
<ul style="list-style-type: none"> * 1. Passejar agafat. 2. Acariciar sinés sobre vestit. 3. Bes als llavis. 4. Acariciar sexe femení sobre vestit. 5. Acariciar sinés sota vestit. 6. Besar els mugrons. 7. Carícia mútua dels sexes. 8. Carícia sexe femení sota vestit. 9. Carícia sexe masculí sobre vestit. * 10. Sortir regularment. 11. Masturbació femenina. 12. Carícia sexe masculí sota vestit. 13. Besar sexe femení. 14. Coit ventral-ventral. 15. Llepar sexe femení. 16. Masturbació masculina. 16. Masturbació masculina. 17. Masturbació mútua. 18. Besar sexe masculí. 19. Llepar sexe masculí. ° 20. Coit crural. ° 21. Demandes al llit. ° 22. Ús del dolor. 23. Seixanta-nou. * 24. Coit amb més d'una parella. 25. Fel·lació. 26. 69 fins a l'orgasme. 27. Coit ventral-dorsal. * 28. Diverses relacions sexuals alhora. ° 29. Coit imaginat amb altre. * 30. Coit anal. * 31. Amor en grup. ° 32. Ús de material eròtic. 33. Tres o més al llit. 			<ul style="list-style-type: none"> 85,4% Passejar agafat. 80,-% Acariciar sinés sobre vestit. 79,5% Bes als llavis. 76,3% Acariciar sexe femení sobre vestit. 73,6% Acariciar sinés sota vestit. 70,0% Besar els mugrons. 69,1% Carícia mútua dels sexes. 69,1% Carícia sexe femení sota vestit. 69,1% Carícia sexe masculí sobre vestit. 66,3% Sortir regularment. 61,8% Masturbació femenina. 61,8% Carícia sexe masculí sota vestit. 53,6% Besar sexe femení. 52,7% Coit ventral-ventral. 52,7% Llepar sexe femení. 50,0% Masturbació masculina. 50,0% Masturbació mútua. 49,1% Besar sexe masculí. 47,2% Llepar sexe masculí. 40,1% Seixanta-nou. 39,1% Coit amb més d'una parella. 34,5% Fel·lació. 33,6% 69 fins a l'orgasme mutu. 32,7% Coit ventral-dorsal. 22,7% Diverses relacions sexuals alhora. 13,6% Coit anal. 8,1% Amor en grup. 5,4% Tres o més al llit. 	<ul style="list-style-type: none"> 86,2% Passejar agafat. 81,0% Bes als llavis. 78,4% Acariciar sinés sobre vestit. 75,1% Sortir regularment. 74,5% Acariciar sinés sota vestit. 67,9% Acariciar sexe femení sobre vestit. 66,0% Besar els mugrons. 62,7% Carícia sexe femení sota vestit. 58,8% Carícia sexe masculí sobre vestit. 57,5% Carícia mútua dels sexes. 55,5% Carícia sexe masculí sota vestit. 50,3% Masturbació masculina. 49,0% Masturbació femenina. 43,7% Besar sexe femení. 43,7% Besar sexe masculí. 42,4% Llepar sexe femení. 41,8% Coit ventral-ventral. 40,5% Llepar sexe masculí. 40,5% Masturbació mútua. 36,6% Seixanta-nou. 27,4% Fel·lació. 26,1% 69 fins a l'orgasme mutu. 23,5% Coit ventral-dorsal. 22,8% Coit amb més d'una parella. 10,4% Diverses relacions sexuals alhora. 8,5% Coit anal. 3,2% Amor en grup. 1,9% Tres o més al llit.

Figura 1.
Dispositiu per a l'estudi de la situació social mínima. Dues cambres independents on són introduïts els dos subjectes (SUB) experimentals. Cada subjecte cal que a cada assaig, indicat per l'encesa del llum de l'experimentador, pitgi un dels dos botons (Ra o Rb) que té al davant. Aquests botons actuen: diners o corrent elèctric, sobre l'altre subjecte. Cap subjecte no coneix l'existència de l'altre. Aviat els dos subjectes s'adapten espontàniament a la situació i acaben pitjant només el botó que dona diners a l'altre. Aquest resultat favorable s'aconsegueix més ràpidament si: 1) Són més informats sobre la situació: que hi ha un altre subjecte, etc. 2) Augmenta el nivell de l'estimulació aversiva, és a dir, el xoc elèctric és més potent. 3) Si segueixen l'estratègia correcta: si reben diners cal pitjar el mateix botó, si reben xoc cal canviar de botó.

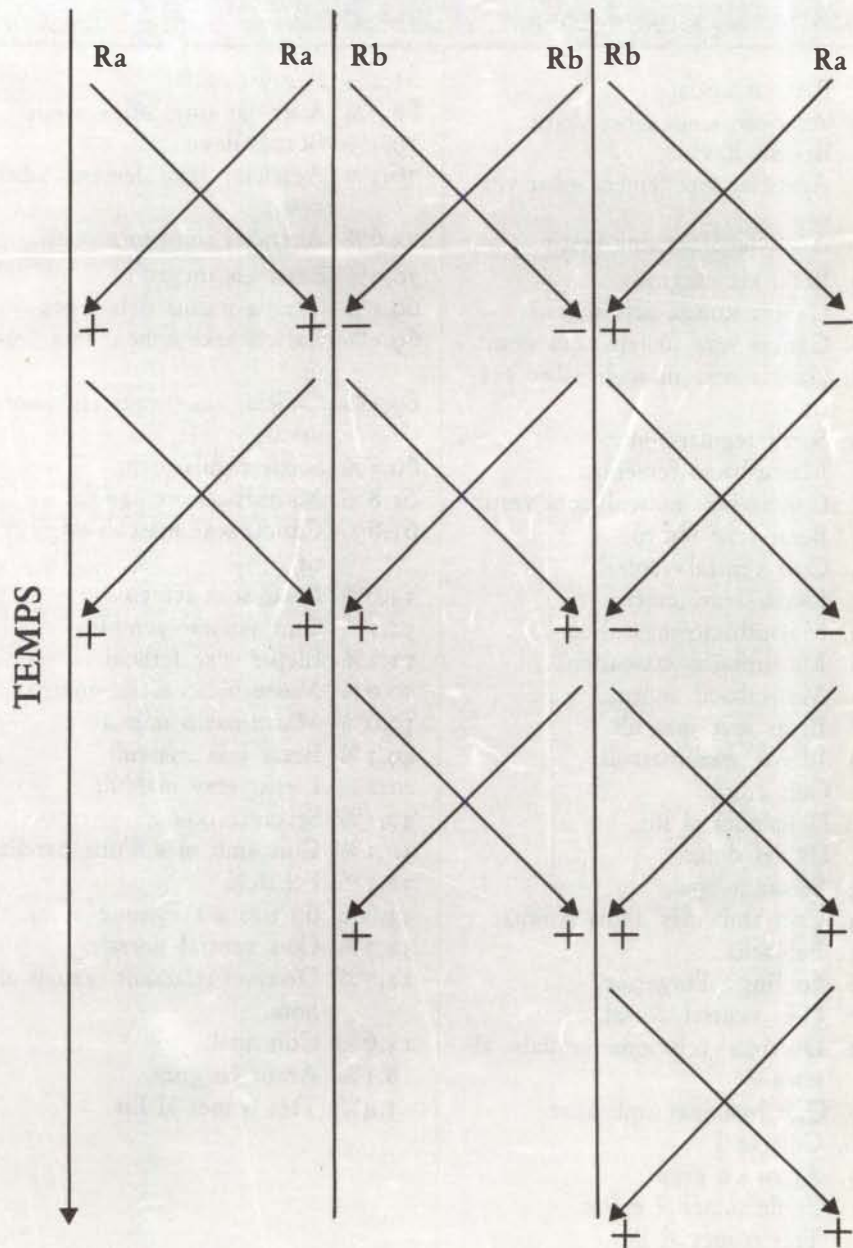
del xoc elèctric. És allò de les dolces reconciliacions després de fortes batusses. 3) Usem l'estratègia adequada, la implícita a la figura 2: tornar a pitjar el mateix botó si el resultat és bo i canviar de botó si el resultat és aversiu. ¡Quants consells d'actuació que hem donat!.

Naturalment, la realitat supera i de molt l'esquematisme de la situació social mínima, en la relació amorosa; ¡prou que ho saben els implicats que es relacionen!. I no sols poden fer dues coses, sinó moltes. Coses aversives: renys, crits, males cares, o simplement experimentar por o ansietat davant les accions de l'altre. ¡Les coses apetitives són tan variades!: mirades, somriures, petons...

Ara bé, l'estimulació apetitiva administrada en les relacions amoroses és molt especial perquè, diferentment d'altres, diguem que no cansa. La taula I compara la motivació homeostàtica, per exemple la fam, amb la incentiva, com és el cas de la sexual.

La fam, com a motivació homeostàtica, es desencadena principalment (menys en el cas dels obesos, p.e.) per estímuls interns com les contraccions gàstriques, i correspon a un estat fisiològic com la disminució de glucosa en la sang, es produeix inevitablement a intervals, i obeeix a un mecanisme d'autoregulació segons el qual, passat un cert nivell d'ingestió, es produeix la sensació de sacietat. D'altra banda la motivació per guanyar diners, com a motivació incentiva, té un inici per estímuls externs (tot el que és associat als diners: pertinences, reconeixement...) on l'aprenentatge juga el paper fonamental (les conductes per obtenir diners són àmpliament premiades), no (les conductes per obtenir diners són àmpliament premiades), no

Figura 2.
Seqüències possibles en l'intercanvi d'estímuls entre els dos subjectes de la situació social mínima. La fletxa indica la direcció de l'estimulació, positiva o negativa, en tant que és produïda per un subjecte i actua sobre l'altre. A la seqüència I, tots dos subjectes pitgen el botó favorable a la primera vegada. A la seqüència II, els dos pitgen el desfavorable a la primera vegada i rectifiquen immediatament. La seqüència III exemplifica el cas de resultats diferents per als dos subjectes al començament de l'entrenament, que al segon assaig es converteix en una seqüència de tipus II perquè el 2n subjecte, al segon assaig, canvia de botó perquè ha rebut un xoc al primer assaig.

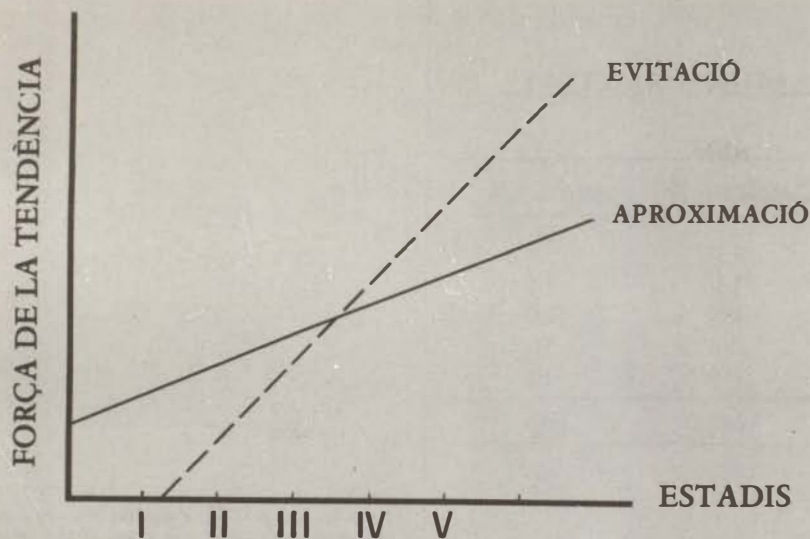

Figura 3.
 Conflicte d'aproximació-evitació aplicat a la seqüència del desenvolupament sexual. A mesura que hi ha progrés dins la seqüència augmenta la gratificació i per tant les tendències a continuar, a aproximar-se a la meta de l'estadi V. Però també al llarg de la seqüència augmenta, i més ràpidament, la tendència d'evitació generada per l'estimulació aversiva administrada per la societat. Ambdues tendències s'equilibrarien a l'estadi IV, o relació de parella. Retrocedir implicaria passar a un estadi menys atractiu però més tranquil, i avançar, passar a un estadi de major intranquil·litat i més atractiu.

Figura 4.
 Inventari de les conductes fetes per un conjunt de persones. Les persones són representades per lletres, i les conductes per nombres. L'asterisc indica la presència en una persona concreta d'una conducta determinada.

CONDUCTES	
	I 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
A	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
B	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
C	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
D	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
E	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
F	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
G	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
H	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
I	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
J	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
K	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
L	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
M	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
N	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
O	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
P	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
Q	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
R	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
S	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
T	○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

REPRESENTACIÓ GRÀFICA DE LES DADES

és indispensable per al bon funcionament fisiològic dels organismes humans, no és autoregulada ni tampoc no té un efecte nociu directe sobre la fisiologia.

El comportament psico-sexual sempre té tendència a anar avançant

Doncs bé, a causa de les especials característiques de la motivació sexual el comportament psico-sexual sempre té tendència a desenvolupar-se, a anar avançant. D'altra banda, la gratificació sexual és tan poderosa que, a petites dosis, (mirades, petons) pot generar i mantenir comportaments molt complexos. No és estrany, doncs, que a altres països (Califòrnia, Anglaterra) els investigadors hagin trobat que el comportament psico-sexual es desenvolupa d'acord amb una seqüència determinada. Schofield n'ha descrit cinc etapes:

- I. Poc o no gens de contacte amb l'altre sexe.
- II. Contacte limitat.
- III. Carícies íntimes sense arribar al coit.
- IV. Coit amb un company.
- V. Coit amb més d'un company.

Dins cada etapa, a més, els comportaments també es produeixen ordenats: primer els petons, després les abraçades, les carícies íntimes...

Hauríem d'esperar, segons això, que la gent ràpidament recorregués l'escala i s'instal·lés permanentment a

ESTADIS DE DESENVOLUPAMENT SEXUAL:

	Catalans %	Anglesos %	Catalanes %	Angleeses %
E I	24	7	23	2
E II	13	23	33	35
E III	22	33	18	40
E IV	22	4	20	10
E V	19	33	6	13
TOTAL	100	100	100	100
N(100%)	86	97	109	92

Taula V.
Percentatges dels joves de 19 anys que es troben a cada estadi de desenvolupament psico-sexual, dividits per sexe i nacionalitat.

Figura 5.
Ordenació de les persones de la figura anterior, en ordre creixent de conductes, des del subjecte J que no en presenta cap fins a l'I que les presenta totes.

CONDUCTES

I 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

J															
E								○							
M							○		○						
N			○			○									
K	○						○		○						
C	○					○	○		○						
R	○	○					○		○						
P	○	○					○		○						
T	○	○				○	○	○	○						
D		○	○			○	○		○						○
B	○	○	○			○	○		○	○					
S	○	○	○			○	○		○						
O	○	○	○	○		○	○		○						○
H	○	○	○	○	○		○		○						
A	○	○	○	○		○	○	○	○	○					
Q	○	○	○	○	○		○	○	○		○	○		○	
G	○	○	○	○		○	○	○	○	○					○
L	○	○	○	○		○	○	○	○	○				○	○
F	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○				○	○
I	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○

REPRESENTACIÓ ORDENADA PER SUBJECTES

l'estadi V. Si no és així, és perquè també hi actuen fortes forces en contra. De fet cal que l'organització social controli aquest potent generador de relacions interpersonals que és la sexualitat. Altrament, la societat hi perdria un dels seus fonaments reguladors i organitzadors. El control s'aconsegueix amb l'administració o avis de descàrrega d'estimulació *aversiva*: amonestacions, càstigs, pallisses, rebuig social, insults, renys, etc.

El resultat és que el comportament psico-sexual és posat en una situació de conflicte d'aproximació-evitació. La figura 3 mostra aquest conflicte: a mesura que hom camina cap a l'estadi V, si bé augmenta la tendència d'aproximació —correlat de l'estimulació apetitiva sexual— la tendència d'evitació creix més ràpidament, la corresponent a l'estimulació *aversiva* del control social. El punt d'equilibri, o indecisió, per als adults de la nostra cultura occidental, es trobaria a l'estadi IV, de tal manera que passar al V seria percebut com a atractiu però molt *aversiu*, i recular al III com a poc atractiu. D'aquesta manera podem mesurar, per a diverses poblacions i edats, les forces relatives de la permissibilitat i de la repressió sexuals.

En aquests tipus d'estudis, els recercadors sempre s'han demanat què pesa més: si la cultura: ambient i aprenentatge, o la biologia: genètica i hormones. En el cas de la fam, motivació regulada internament, curiosament pesa més la cultura. En els comportaments culinàries la variació és cultural, històrica i geogràfica. Per contra, tot sembla indicar que en la motivació sexual, incentiva, els homes i les dones de tots els països i tots els temps han fet coses semblants. Per posar a prova aquesta hipòtesi ens cal

Figura 6.
Escalograma de Guttman de les conductes inventariades a la figura 4. Aci, i a partir de l'ordenació de la figura 5, han estat ordenades les conductes, des de la més freqüent, la 7, present en tots els subjectes, fins a la més infreqüent, la 13, només present en el subjecte I, el subjecte que presenta més conductes.

un sistema per obtenir la seqüència de hipòtesi ens cal un sistema per obtenir la seqüència de desenvolupament psico-sexual i comparar-ne els resultats entre diverses cultures. Si la seqüència és semblant, haurem de concloure que la cultura no és un determinant poderós. L'escalograma de Guttman és una de les tècniques adequades.

El punt de començ és l'obtenció del registre d'una sèrie de conductes (1, 2, ... n) en un conjunt de persones (A, B ... Z) tal com mostra la figura 4. D'ací podem ordenar els subjectes des del que presenta menys conductes fins al que les presenta totes (figura 5), cosa que ens permet d'ordenar les conductes i crear l'escalograma de Guttman (figura 6). Estalviarem les explicacions matemàtiques, però si us fixeu en la figura 6 remarcareu que la línia de l'escalograma passa pel lloc ideal d'un escalament perfecte. Així, el subjecte N passa per la tercera conducta perquè aquest subjecte en presenta tres; el subjecte D per la sisena conducta perquè en presenta 6. D'aquesta manera les conductes registrades a la dreta de la línia de l'escalograma representen els errors d'escalat. La proporció entre els errors i el nombre de conductes constitueix l'índex de reproductibilitat. Aquest és nul quan els errors són tants com les conductes, i és màxim (1) quan no hi ha cap error.

Resultats de l'aplicació de l'estudi a nois i noies de la comarca del Vallès

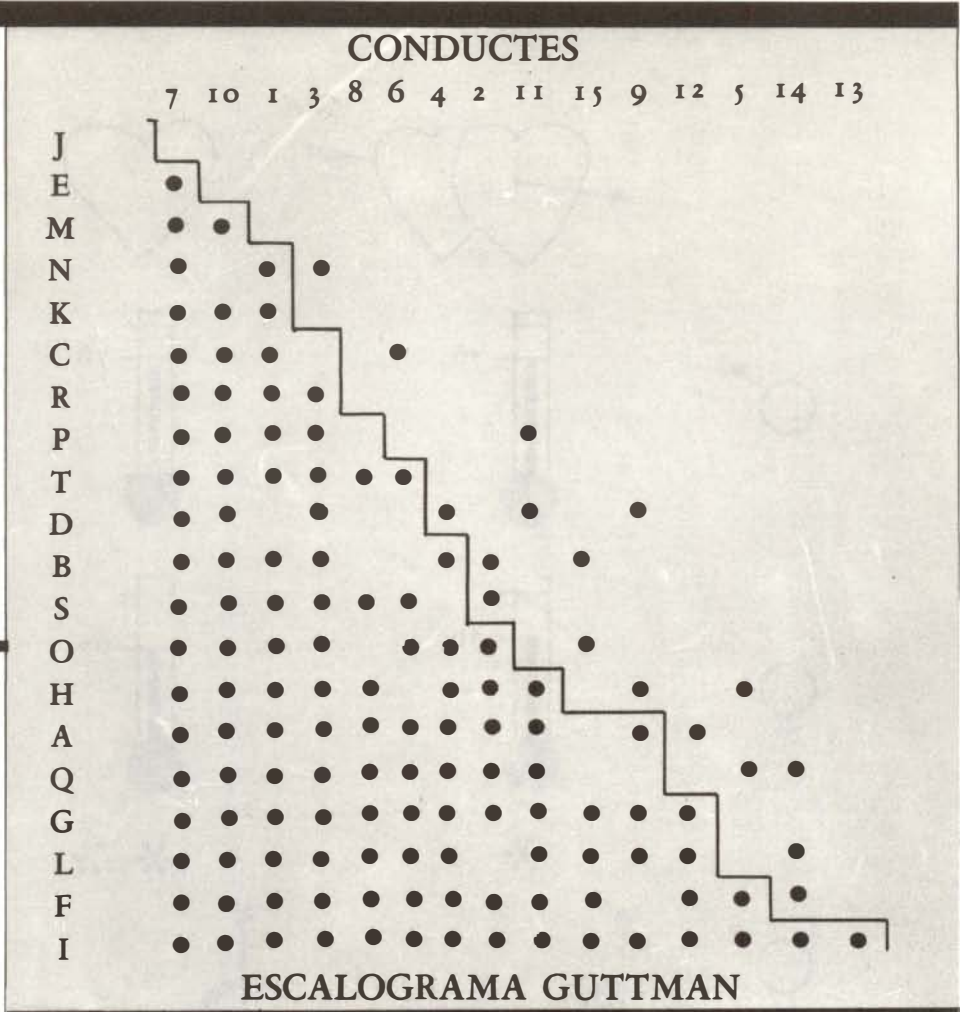

Figura 7.
Diferències observades entre mascles i femelles de la nostra mostra. El termòmetre indica, sobre 100°, el nivell de motivació sexual. Els percentatges de cors aparellats, el percentatge de persones amb parella fixa. El dibuix del llit és directament proporcional al nombre de conductes heterosexuales manifestades a la nostra escala. L'amplitud del somriure (sobre 10) és directament proporcional a la satisfacció per la pròpia vida sexual. La P representa el nivell de significació de la diferència entre les dues sub-mostres (mascles i femelles): *P 0'05; **P 0'01; ***P 0'001, NS (no significativa).

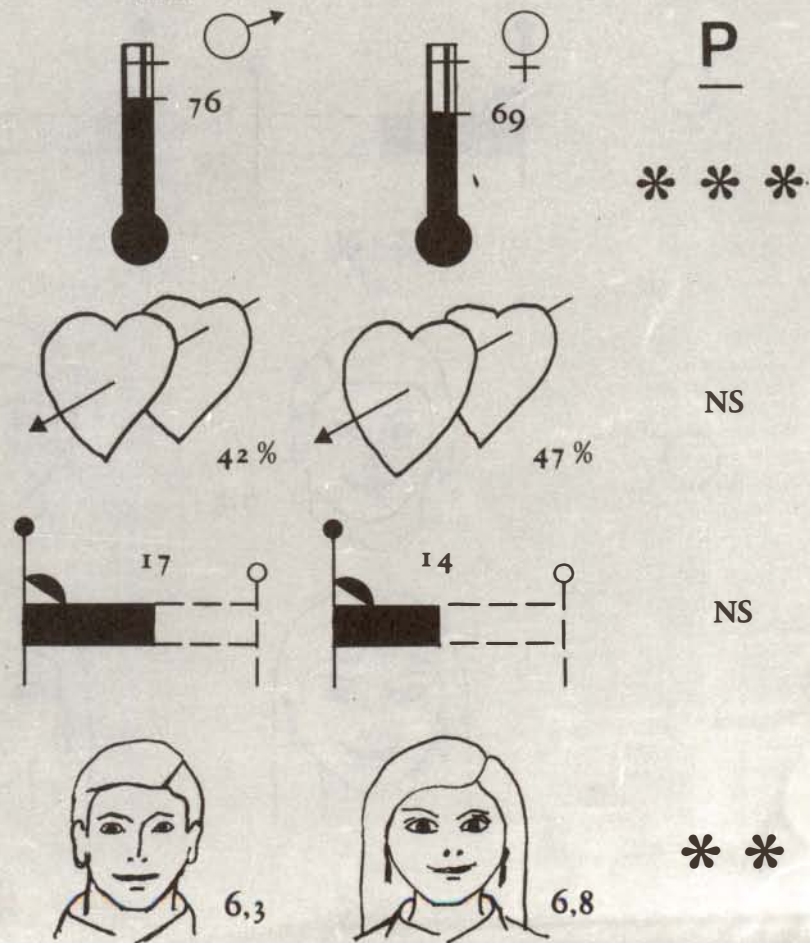

Figura 8.
 Divisió per sexes de la nostra mostra entre persones amb
 parella fixa (cors i fletxa) i persones sense parella fixa (cor
 solitari). Els símbols i les mesures, igual que a la Figura
 7. Les diferències entre aparellats i solitaris són expressa-
 des horitzontalment, i entre sexes, dins cada categoria,
 verticalment.

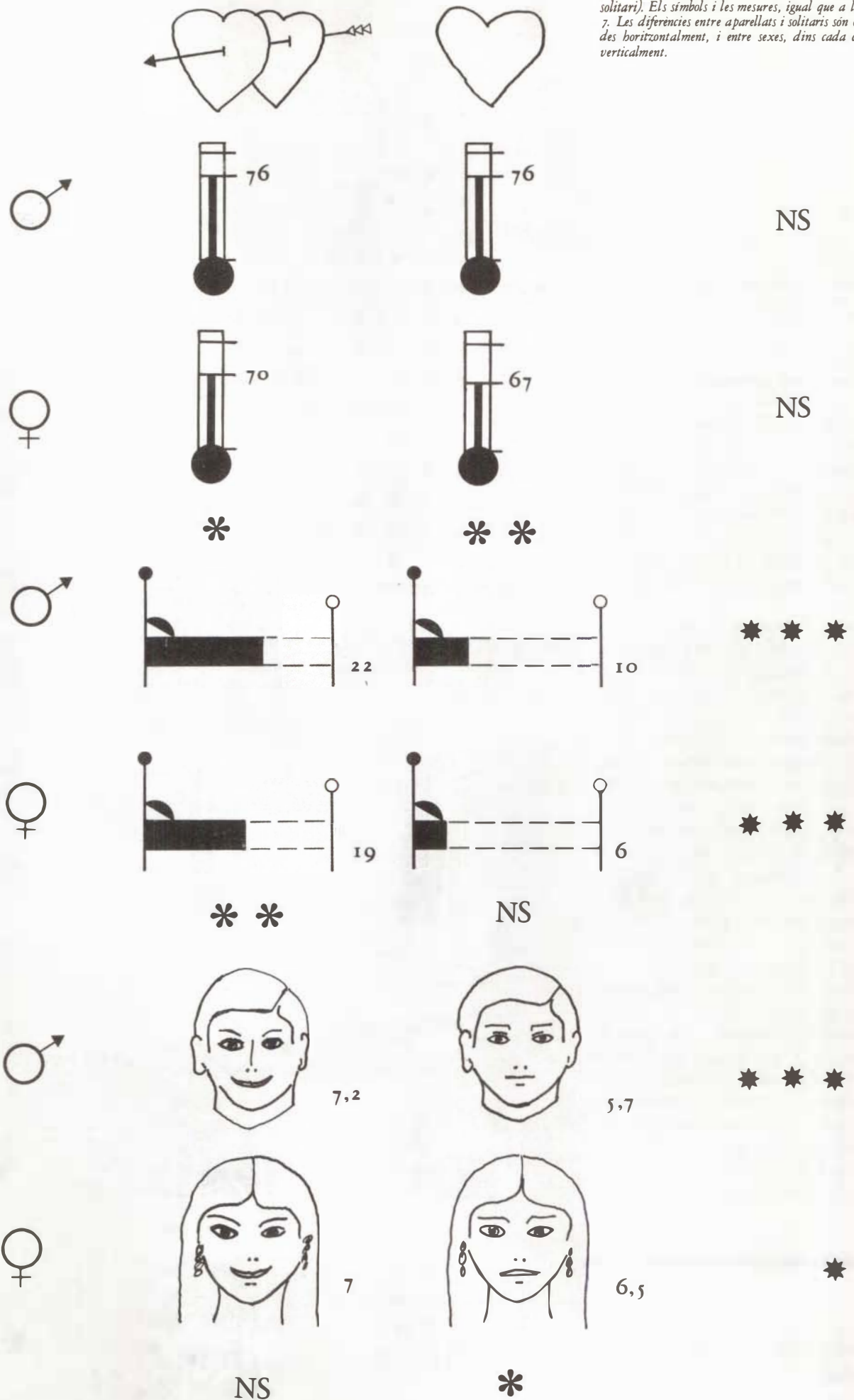
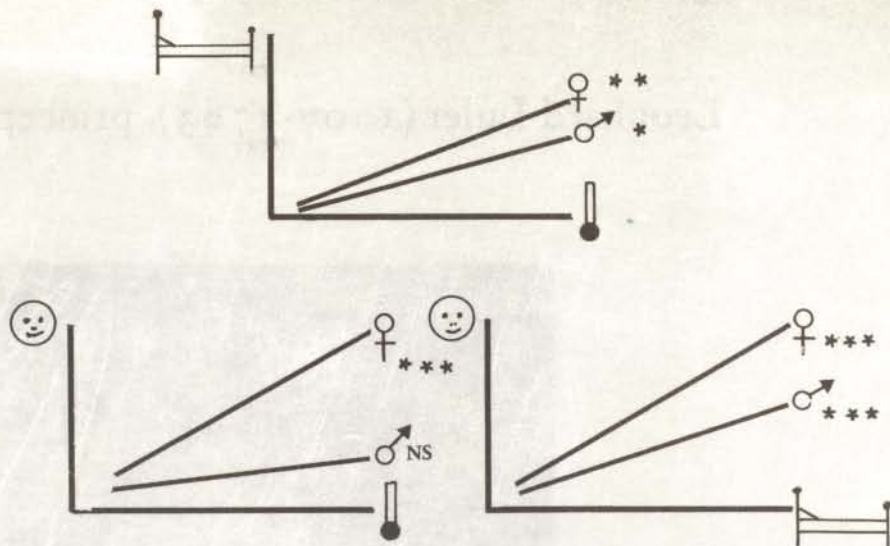

Figura 9.
Relació entre diverses variables del nostre estudi, per a
mascles i femelles. Termòmetre, motivació sexual; llit,
nivell de pràctica; somriure, satisfacció. Com més pendent
és la línia, relació més forta entre les variables.

Hem aplicat aquesta metodologia a un nombrós grup de nois i noies de 19 anys del Vallès. La taula II presenta les conductes que, mitjançant un inventari anònim i voluntari, foren registrades. Els ítems provenen d'una escala construïda amb aquesta finalitat i usada a Califòrnia. Els ítems marcats foren afegits per nosaltres en un intent d'eixamplar l'escala tant pel començ com pel final. Els ítems marcats amb una estrella blanca foren exclusos de l'anàlisi final perquè no mostraven escalat.

Les taules III i IV resumeixen els resultats per als mascles i les femelles, separatament, amb el percentatge de presentació de la conducta en qüestió. Els índexs de reproductibilitat són alts per als dos sexes (0,91). Aquests resultats són totalment equiparables als obtinguts a Califòrnia amb l'escala originària, cosa que podem mesurar pel coeficient de correlació de rang de Kendall, que és alt tant entre els mascles catalans i els californians (0,86) com entre les femelles (0,95).

És un fet ben remarcable que l'única conducta que significativament s'ordena diferent entre els nostres mascles i les nostres femelles és la de *sortir regularment*. Aquest ítem ocupa el lloc 10è en els mascles (taula III) però el 4t en les femelles (taula IV). Això vol dir que els nois abans de "sortir" amb una xicoteta, que hem de suposar de la mateixa edat o semblant, ja tenen una certa experiència amorosa, que deuen haver adquirit amb noies de més edat que ells. Fora d'aquesta discrepància, la semblança de les dues ordenacions és molt alta (Kendall = 0,88), fet que ens valida **psicomètricament els resultats**, ja que ambdós sexes estan d'acord a explicar igualment que fan entre ells.

Aquests resultats poden ésser sintetitzats en els estadis de Schofield, comparant-los així amb els de joves anglesos de 19 anys, estudiats el 1968. La taula V presenta els percentatges de joves que en el moment de l'estudi es trobaven a cada estadi. Podem observar que tant a la mostra anglesa com a la catalana hi ha més nois que noies a l'estadi I. Això seria degut al fet que són ells qui inicien els contactes sexuals, tot empenyent les xicotetes cap a estadis superiors, encara que ells poden haver estat iniciats per d'altres noies més grans. I com que ningú no va darrera d'ells, per això n'hi ha més a l'estadi I. Elles s'equilibren al voltant dels estadis II i III i ells al voltant dels III i IV. En general, els joves anglesos del 1968 es mostren més "espavilats" que els catalans del 1982, tot i que en alguna de les nostres submostres, com la dels estudiants de BUP, els catalans són molt més "liberals" que els anglesos.

Al nostre estudi recollírem altres dades. La figura 7 mostra les diferències entre mascles i femelles del nostre estudi. Ells tenen, molt significativament, més impuls que elles, i no hi ha diferències ni en el percentatge de gent amb parella fixa ni en el de gent amb experiència, mesurada per la nostra escala i representada per un llit. Per contra, elles es mostren significativament més satisfetes que no ells per la seva pràctica sexual. La figura 8 torna sobre aquests resultats, però desglossant també qui té parella fixa dels "cors solitaris". Observem les mateixes relacions encara que més afinades. Veiem que les noies no aparellades són les de menor impuls, que els més experimentats són els xicotets aparellats, que els més satisfets són també els xicotets aparellats i els més

insatisfets els nois "cor solitari". Finalment, la figura 9 ens mostra que la relació entre motivació sexual, o impuls, i pràctica és més forta en elles que no en ells, que no hi ha relació entre impuls i satisfacció en els nois, però que aquesta relació és molt forta en les xicotetes, i que a més "llit" més satisfacció per a ells i per a elles, encara que ells ho aprecien més.

L. García-Sevilla, C. Muntaner, V. Moreno i R. Trullàs

Materials de Lectura

- Duck, S. and Gilmour, R. (Eds.): *Personal relationships. 1: Studing Personal relationships*. Academic Press, London, 1981.
- Duck, S. and Gilmour, R. (Eds.): *Personal relationships. 2: Developing personal relationships*. Academic Press, London, 1981.
- Duck, S. and Gilmour, R. (Eds.): *Personal relationships. 3: Personal Relationships in Disorder*. Academic Press, London, 1981.
- Feldman, P.; McCulloch, M.: *Human sexual behavior*. John Wiley and Sons, Ltd. New York, 1980.
- Jones E.E. i Gerard, H.B.: *Foundations of Social Psychology*. Wiley, New York, 1967.
- Schofield, M.: *The sexual behavior of young people*. Longmans, London, 1965.
- Simon, P. (Dir.): *Rapport sur le comportement sexuel des Français. Rapport sur le comportement sexuel des Français*. Julliard et Charron, Paris, 1972.